

Za Erasmus izmenjavo sem si izbral Norveško, natančneje fakulteto Universitetet i Sørøst-Norge (USN), ki se nahaja v majhnem mestu Porsgrunn na jugu Norveške. Semester se je začel v sredini avgusta, kar je mesec in pol prej kot v Sloveniji. Preko tamkajšnje fakultete sem si uredil tudi nastanitev in sicer v SSN študentski hiši. Tam sem imel svojo sobo, kuhinjo pa sem si delil še s petimi drugimi študenti. V hiši smo imeli tudi »common room«, ki je bila namenjena druženju z drugimi študenti, praznovanju... Do same univerze sem imel 10 minut hoje oz. 5 minut, če sem uporabil kolo. Univerza je bila organizirana v obliki kampusa, kar je pomenilo, da smo si predavalnice delili ne samo s študenti inženirskih smeri, temveč tudi s študenti zdravstvene nege in predšolske vzgoje. Kljub temu, da smo imeli na kampusu kar dve različni kantini sem si dnevne obroke kuhal sam, kajti hrana tam je bila 2-3 krat dražja kot smo jo vajeni doma v Sloveniji, tam namreč ne poznajo študentskih bonov za kosilo. Sam sem imel predavanja z Norvežani, saj je tudi za njih prvi semester potekal v angleščini. Tako lahko rečem, da sem res spoznal norveški študijski sistem, ki torej ni bil posebno prilagojen za Erasmus študente. Norveški študijski sistem je v precej pogledih drugačen kot pa naš sistem v Sloveniji. Tam sem imel skozi semester samo 3 predmete za razliko od domače fakultete, kjer bi imel 5 predmetov. Rečem lahko, da je na Norveškem veliko več odgovornosti na vsakem posamezniku, kot primer: Tam v bistvu nismo imeli skupnih avditornih predavanj, kjer bi dejansko reševali primere. Te primere smo morali reševati sami, seveda pa smo potem, če smo imeli kakšna vprašanja le te naslovili na profesorja. Osebnostno se mi je študij na Norveškem zdel manj »stresen« saj smo imeli kot sem že dejal manj predmetov. Prav tako smo pri vsakem predmetu natančno vedeli, kaj se od nas zahteva oz. pričakuje. Odlična stvar je bila tudi ta, da smo imeli zelo dobro organizirano spletno stran, kjer smo lahko spremljali predavanja in vaje po urah. Kar se tiče samega študijskega programa lahko rečem, da imamo v Ljubljani veliko več poudarka na sami teoriji, medtem ko je na Norveškem v opredju praktična snov. Še kot zanimivost lahko povem, da na Norveškem izpiti trajajo 5 ur, kar je na prvi pogled morda neumnost, ampak po izkušnji, ki jo imam je to odlična stvar saj lahko dejansko v miru rešiš izpit in ga nato še preveriš (nekaj kar na domači fakulteti skoraj ni mogoče). Kakorkoli, na koncu če naredim primerjavo z slovenskim študijskim sistemom lahko rečem, da je norveški šolski sistem veliko lažji za »preživet«, kar se tiče pa samega nivoja znanja pa je le ta po moji izkušnji oz. mnenju v Sloveniji na višjem nivoju kot pa na Norveškem.

Kontakt:

Gašper Kastelic

gasper.kastelic97@gmail.com

040 156 280